

סודה של ההבטחה: ממה עשויים גדולי ישראל?

הסוד:
זה לא רק בגלל השכל,
זה ספור של אמונה
אמונה ונאמנות!

השאלה שלו:
איך הפך רבו הגדול, המהר"ל
מפראג, לכל כך קדוש?

המורה הגדול:
רבי יום טוב ליפמאן הלר
(בעל ה"תוספות יום טוב")
אוהב ללמד ילדים.

הַנוֹסָחָה שֶׁל הַצַּדִּיקִים

יְלָדִים מְתוֹקִים,
מָה עוֹשֶׂה אָדָם
ל'גָּדוֹל בַּתּוֹרָה"?

הֲאֵם רַק לְלַמּוֹד
יוֹמָם וְלַיְלָה?

הֲאֵם רַק לְהִיּוֹת
חָכָם מְאֹד?

אוֹ אוֹלִי...
מִנְשֶׁהוּ נוֹסָף?

הַסִּיפּוֹר שֶׁלָנוּ מִתְחִיל לִפְנֵי מֵאָה שָׁנָה, בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית מוֹפְלָאת מֵאֵת ה'...

מָה מַחְפֵּשׁ אָדָם עָשִׂיר?

בְּעִיר ווֹרְמִיזָא חֵי יְהוּדֵי עָשִׂיר מְאֹד,
רַבִּי שְׁמוּאֵל.

כְּשֶׁבָתוֹ הִגִּיעָה לְגִיל חֲתָנָה, הוּא חֲפֵשׁ חֲתָן:

מָה הוּא לֹא חֲפֵשׁ?

- אִישׁ עֶסְקִים עִם שָׂדוֹת וּכְרָמִים.
- בָּחור עִם כְּרָכָרוֹת מְפֹאָרוֹת.

מָה הוּא כֵּן חֲפֵשׁ?

- תַּלְמִיד חֲכָם וְעֵלּוּי!
- בָּחור שְׁלִיבוֹ בּוֹעֵר בְּאַהֲבַת הַתּוֹרָה וְאַהֲבַת ה'.

תקיעת כף של יהודים

רבי שמואל מוצא את יהודה לייב הצעיר מהעיר פוזנן (המהר"ל לעתיד).

ההסכם הקדוש:

המשימה:

יהודה לייב ינסע ללמד תורה בישיבת המהרש"ל בבריסק.

ההבטחה:

רבי שמואל ישלם את כל ההוצאות למשך 3 שנים.

מלה של יהודי היא הבטחה הקשורה לשמים!

חורף בַּחוּץ – בַּעֲרָה בַּלֵּב!

יְהוּדָה לֵיִיב עוֹזֵב הַכֹּל וְנוֹסֵעַ לְלִמִּיד מִתּוֹךְ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ.

בַּחוּץ: קוֹר מִקְפִּיא עֲצָמוֹת,
סוּפּוֹת שְׁלָגִים אֵימָתָנִיּוֹת.

בְּפָנִים: קוֹל תּוֹרָה מְתוֹק
מְחַמֵּם אֶת הַלֵּב.

המטרה:

שֹׁשׁוֹם דָּבָר לֹא מְעַנֵּין אוֹתוֹ חוּץ מִרְצוֹן ה'!
הוּא דְבוֹק רַק בַּגְּמָרָא וְסוּמָךְ עַל הַבְּטַחַת חֲמִיו.

ובוורמזא הרחוקה... נסיון מן השמים

הַהִשְׁגָּחָה הָעֲלִיוֹנָה
רָצְתָה לְנִסּוֹת אֶת
אֶת רַבִּי שְׁמוּאֵל
וְאֶת הַמַּהְרִ"ל.
הַגִּלְגֹּל הַסְּתוּבָב –
רַבִּי שְׁמוּאֵל אֲבָד
אֶת כָּל כַּסְפוֹ!

מה קרה?

- העסקים קרסו מהר.
- המטבעות אזלו לגמרי.
- במקום לחם טרי, אכלו לחם יבש.

אָמוּנַתּוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמוּאֵל: "ה' נָתַן וְה' לָקַח, יְהִי שֵׁם ה' מְבֹרָךְ!"

הַדְמָעוֹת שֶׁל הָעֲנִי

"יְהוּדָה לֵיב הֵיקָר.

ה' נָתַן וְה' לָקַח.
לְעֶזֶר לָךְ לִלְמֹד. וְאֵין לִי אֲפִילוֹ פְּרוּטָה אַחַת
מִוֶּתֶךָ מִהַשִּׁדּוּךְ וּמִהַבְטָחָה שְׁלֵנוֹ.
אַתָּה תִּלְמִיד חָכָם דָּגוּל – וְדַאי תִּמְצָא
אָדָם עֹשֶׂיר אַחֵר שְׂיִידָאג לָךְ.
מַחֵל לִי."

הַמִּבְחָן וְעֵצַת הַחֲבֵרִים

הַמִּכְתָּב הִגִּיעַ לְבָרִיסק. הַדְמָעוֹת נִגְעוּ בְּלִבּוֹ שֶׁל הַמַּהְר"ל.
הַחֲבֵרִים סָבִיבוּ רְאוּ אֶת הַמִּצָּב וְאָמְרוּ:

- הַהֶגְיוֹן: "יְהוּדָה לֵיב, אֵיזָה חוֹסֵר מִזֶּל!"

- הַפֶּתְרוֹן שֶׁלָּהֶם: "בְּקִלּוֹת תִּמְצָא עֲשִׂיר אַחֵר וּתְמַמֵּן אֶת לְמוֹדִידְךָ!"
- הַפֶּטוֹר: "הוּא שְׁחָרַר אוֹתְךָ בְּעֶצְמוֹ, אֵתָּה פֶּטוֹר מִהֶבֶטָחָה.
כָּל אֶחָד הָיָה עוֹזֵב."

אַבֵּל... מָה יַעֲשֶׂה גְדוֹל יִשְׂרָאֵל?

מָה יבְּחַר הַמֶּהָר"ל?

יְהוּדָה לִיִּב עֶמֶד מוֹל שְׁתֵּי דְרָכִים:

דֶּרֶךְ א' (הַדֶּרֶךְ הַקְּלָה)

- לְקַבֵּל אֶת הַשְׁחָרוֹר.
- לְמַצֹּא תוֹמֵךְ עֹשִׂיר יָקָר.
- הַחֲסָרוֹן: לְפִגְעַ בְּאָדָם שְׁלִמָּה, וּלְוֹתֵר עַל מֶלֶךְ.

דֶּרֶךְ ב' (דֶּרֶךְ שֶׁל אֱמוּנָה)

- לְהִשָּׁאֵר נֶאֱמָן לְהַבְטָחָה בְּכָל מַחִיר!
- לְחַיּוֹת בְּעֲנִי וּבִקּוֹר עַד הַחֲתָנָה.
- הַיִּתְרוֹן: מֶלֶךְ שֶׁל יְהוּדֵי הָיָא קֹדֶשׁ, וְהַבְטָחוֹן שֶׁהַכֹּל מֵאֵת ה'.

האם עשר משנה מלה של יהודי?

יהודה לייב קם בגו זקוף ולא התבלבל לרגע קט!
הוא טבל את הנוצה בדיו וענה:

- "יהי שם ה' מבורך על הטוב ועל הרע."
- "אני מאמין בהשגחה פרטית – יודע אני שהכל מאת ה'!"
- "אני לא מחפש עשר. אני יהודי שעומד במלתו ולא אפר הבטחתי."
- "אשאר כאן ואלמד עד שנעמד תחת החפה."

הוא בחר באהבת ה', נאמנות ואמונה תמימה!

הַעוֹשֶׁר הָאֲמִתִּי נִגְלָה

כְּשֶׁהַמִּכְתָּב הִגִּיעַ לְרַבִּי שְׁמוּאֵל,
לְבוּ זֵינָק מִשְׁמָחָה עֲצוּמָה!

- הוא הבין איזה חתן צדיק יש לו.
- חתן שפלא במדות מעולות ונאמנות.
- חתן שמאמין ש'ה' הוא מלך העולם ומנהיג את הכל.

רַבִּי שְׁמוּאֵל הוֹדָה לַה' מֵעֶמֶק הַלֵּב.
פְּתָאוֹם, הָעֲנִי כָּבֹד לֹא הָיָה אֲכַפֶּת לוֹ, יִי
וְצָר אֲמִתִּי שֶׁל תוֹרָה וְאַמוּנָה בַּמִּשְׁפָּחָה!

הסוף השמח: ישועת ה'

ואז, קרה משהו מכלא:
ה' מנסה את הצדיקים,
אבל גם עוטר אותם
באהבה גדולה!

בהשגחה פרטית מופלאה
ה' השיב להם שוב את
הברכה והפרנסה. יהודה
סיים ללמד בעמל רב, והם
באו בברית הנשואין מתוך
שמחה, קדשה וטהרה.

הנאמנות הגדולה הביאה את ברכת השמים!

סוד המהר"ל מפראג נחשף

רבי יום טוב ליפמאן הקר מחה דמעה מעינו, ואמר לילדים:
"הבנתם כעת, ילדים מתוקים? רבי יהודה לייב הפך להיות המהר"ל מפראג לא רק בגלל הלמוד."
"הוא צמח מתוך מדות טובות! היתה בו אמונה עצומה, נאמנות לחברו וענוה.."

תורה ומדות טובות הולכות תמיד ביחד – מלה של איש תורה היא קדש!

מהמהר"ל מפראג – אלינו!

העבר

המהר"ל הראה לנו: כשהוא יכול היה לומר "יש לי תרומה מעלה ומתן לי לבטל", הוא בחר בנאמנות לחברו ולה'.

ההנה

אנחנו ביום-יום:

- כמה פעמים הבטחנו משהו לחבר, ואז בא חבר אחר עם משחק שזה יותר?
- מה מתחשק בבטן לעשות? לעזוב הכל וללכת למשחק החדש!
- אבל זה הרגע שלנו להיות קצת כמו המהר"ל!

הַכּוֹחַ הַמַּצֵּא בַּיָּדִים שְׁלָכֶם

ההבטחה שלי!

מחר בבקר, בבית הספר
או בגינה, כשתבטיחו משהו
לחבר:

- זכרו: גם כשיש פתוי
למשהו כיפי יותר – אנחנו
עומדים במלה שלנו!

- ההחלטה: "מלה של
יהודי זו מלה".

- התוצאה: ה' ישמח בכם,
תרבו שלום, ותצעדו בדרך
של גדולי ישראל!

תורה + מדות טובות = גדולי הדור הבא!